

[Wilhelm.]

frysning af moms. Der er i realiteten aldrig fremsat, i hvert fald ikke i alvor, noget forslag og slet ikke fra SF's side om indefrysning af moms. Man har sagt, man har brugt som undskyldning i valgkampen, i alle mulige andre situationer, hvor vi har drøftet boligomsen, at man hellere så en indefrysning. Kendsgerningen er, at der ikke er fremsat noget forslag om indefrysning. Det er aldrig konkretiseret, hvad man mener med denne indefrysning. Nu er muligheden der. Der ligger et forslag om at undgå denne kapitalisering af al tidligere momsrefusion. Det forudsætter, at man stemmer for lovforslag nr. 253.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Det er ikke mange bemærkninger, jeg har. Først til fru Kirsten Jacobsen, hvor jeg — måske med betænkelighed — skal takke for den begrænsede ros, som jeg for en sjælden gangs skyld modtog fra fremskridtspartiets ordfører. Jeg vil dog sige, at når fru Kirsten Jacobsen regner disse love sammen til at koste 870 mill. kr. for skatteyderne, er det jo efter de drøftelser, vi har haft i boligudvalget, ganske klart, som fru Kirsten Jacobsen også selv ved, at dette ikke er rigtigt. De modregninger, der klart kan bevises med hensyn til momsindtægter, med sparet arbejdsløshedsunderstøttelse og med større skatteindkomster, kræver et langt, langt mindre beløb af landets skatteydere, og det ved fru Kirsten Jacobsen jo udmærket.

Jeg synes også, det var symptomatisk, at fru Kirsten Jacobsen i noget af sin tale beskæftigede sig med disse beregninger om, hvor meget beskæftigelse disse lovforslag gav, og hævdede, at det var totalt overvurderet, men så lidt længere nede i sin tale kom hun til, hvilke virkninger disse love ville have i retning af at overophede situationen. Jeg kan ikke rigtig se sammenhængen i disse to postulater.

Jeg vil også her tilføje, hvad fru Kirsten Jacobsen overhovedet ikke berørte, den betydning for samfundsøkonomien på længere sigt, det vil have, at så store dele af de midler bliver anvendt til isoleringsarbejder og til energibesparende foranstaltninger. Det synes jeg også skal med, når fru Kirsten Jacobsen skal bedømme denne ting.

Hr. Ingomar Petersen var også inde på problemerne omkring arbejdskraften og materialerne og stillede nogle regnestykker op, som jeg ikke i enkeltheder skal kommentere. Jeg vil dog lige sige, at hvis jeg har hørt rigtigt, regnede hr. Ingomar Petersen vist lidt for stærkt, idet han lagde virkningerne af de 300 mill. kr. oven i de 200 mill. kr., men vi må gøre os klart — og det tror jeg også at hr. Ingomar Petersen vil medgive mig — at når virkningerne af de 200 mill. kr. sætter ind, er virkningerne af de 300 mill. kr. ikke længere til stede. Det vil sige, at man kan ikke lægge disse to tals virkninger sammen, man skal her bedømme det sådan, at de 300 mill. kr. er færdige og afløses af et indslag, der er 100 mill. kr. lavere. Det vil jeg godt have man tager med, når man skal bedømme disse ting.

Hr. Ingomar Petersen stillede endvidere et spørgsmål til mig, og jeg vil dér henvise til det, jeg gav udtryk for i går, og sige, at momsvirkninger på byggeriet jo ikke kommer med ét slag for alle; det er jo ikke muligt. Nogle er længere fremme i deres forberedelser end andre. Nogle er slet ikke begyndt og begynder måske nu, så derfor vil virkningerne af momsnedsettelsen være graderet over hele perioden og ikke — det er teknisk umuligt, og det ved hr. Ingomar Petersen fra sit arbejde med disse ting — give denne voldsomme og brutale virkning, som hr. Ingomar Petersen giver udtryk for.

Jeg vil også godt understrege, hvad jeg ligeledes sagde her fra talerstolen i går, at boligministeriet hele tiden vil være i kontakt med kommunerne for at se, hvad der er af byggetilladelser, hvad der er af ønsker om byggetilladelser. Vi vil være i kontakt med producenter og med byggefolk, således at vi ved, hvordan udviklingen løber, og altså prøve at have fingeren på pulsen og få et samlet overblik.

Jeg vil også godt henvise til det, hr. Bjarne Hastrup fra Håndværksrådet gav udtryk for i radioen forleden dag, hvad jeg synes var rigtigt. Hr. Bjarne Hastrup sagde netop, at de materialmangler, der havde været i denne situation, vel nok skyldtes, at erhvervslivet, der producerede disse materialer, ikke havde haft troen på fremtiden. Hr. Bjarne Hastrup fortsatte med at sige, at det har industrien nu, det har den fået